

„Видението на християнската жена“, и една „Детска празнична игра“, ба-летъ „Утрото на годината“, много хорови и солови пѣсни, творби за воененъ оркестъръ, детски хорове и др.

Холтеръ, Иверъ Паулъ Фредерикъ — Holter, Iver Paul Frederik — норвежки диригентъ и компонистъ, род. 13 дек. 1850 въ Йостре Гауздаль, ученикъ на Свендсенъ и на Лайпцигската консерватория, диригентъ на „Хармония“ въ Бергенъ, и на концертитѣ на Музикалното дружество въ Осло, дирижиралъ въ Лайпцигъ, Парижъ, Руенъ, Анверсъ, Стокхолмъ и др. Композициитѣ му (въ общъ романтически духъ) сж: една симфония и идиллия „Ст. Хансквелдъ“ — за оркестъръ, единъ концертъ и „Романца“ за цигулка съ оркестъръ, 2 струнни квартета, пѣсни за смѣсенъ и мъжки хоръ, кантати съ оркестъръ, клавирни нѣща и пѣсни. Х. е редактиралъ списанието „Nordisk Musikrevue“ (1900—06).

Холцбауеръ, Игнацъ — Holzbauer, Ignaz — значителенъ и много плодотворенъ компонистъ, род. 17 септ. 1711 въ Виена, умр. 7 апр. 1783 въ Манхаймъ, самъ училъ се по Фуксофата „Градусъ адъ Парнадумъ“, следъ като е билъ капелмайсторъ на графъ Роталъ въ Холешау (Моравия), 1745 заема високото мѣсто музикалдиригентъ на Виенския придворенъ театъръ, 1747 предприема пътуване изъ Италия, 1750 е капелмайсторъ въ Щугартъ, 1753 такъвъ на Придворната капела въ Манхаймъ, на която длъжностъ остава до смъртъта си. Между това, той посещава нѣколко пѣти Италия — за поставяне на свои опери. Творби: 65 симфонии, 18 квартета, триа, концерти за разни инструменти, сонати, нѣколко оратории („Исакъ“, „Смъртъта на Исуса“ и др.), 11 италиански опери („Нинети“, „Алесандро отъ Индия“, „Адрианъ въ Сирия“, „Танкредъ“ и др.), и една нѣмска „Гюнтеръ отъ Шварцбургъ“ — оказала влияние върху по-нататъшното развитие на нѣмската опера —, меси, мотети и др. Моцартъ е ценѣлъ високо Х. като компонистъ — особено операта му „Гюнтеръ“.

Холцайнъ, Францъ фонъ — Holstein, Franz von — компонистъ, род.

16 февр. 1826 въ Брауншвайгъ, умр. 22 май 1878 въ Лайпцигъ, отначало е билъ офицеръ, а после училъ при Хауптманъ и Рисъ въ Лайпцигската консерватория, и живѣлъ като компонистъ въ Лайпцигъ. Х. е единъ отъ основателитѣ на тамошното „Бахово дружество“, писалъ: 3 опери, една соло-сцена отъ Шилеровата „Месинска невѣста“, камерна музика, мъжки и смѣсени хорове, пѣсни.

Хомилиусъ, Готфридъ, Августъ — Homilius, Gottfried August — виденъ органистъ, значителенъ компонистъ и учителъ, род. 2 февр. 1714 въ Розенталъ (Саксония), умр. 5 юни 1785 въ Дрезденъ, ученикъ на Йох. Себ. Бахъ, 1742 органистъ на „Фрауенкирхе“ въ Дрезденъ, 1755 — канторъ на „Кройцшуде“, и музикалдиригентъ на тритѣ главни църкви тамъ. Компониралъ: много мотети, кантати, единъ „Пасионъ по Марка“ и една коледна оратория — „Радостъта на овчаритѣ“, както и нѣмски арии. И като органистъ-виртуозъ, и като компонистъ — Х. е една отъ значителнитѣ личности на XVIII в. Негови ученици сж: Йох. Ад. Хилеръ, Йоханъ Фр. Райхардтъ, Д. Тюркъ и др.

Хомофонна, гр. — буквално = унисонна. Х-на е тази музика, при която главниятъ гласъ води мелодията, а другитѣ иматъ съпроводна роля (акордово) — противоположно на полифонна.

Хоогстратенъ, Вилемъ ванъ — Hoogstraten, Willem van — значителенъ диригентъ, род. 18 мартъ 1884 въ Утрехтъ, училъ въ консерваториитѣ въ Прага и Кьолнъ цигулка, диригентската си кариера започва въ Хамбургъ, следъ което дирижира, като гостъ, въ Германия и другаде, 1920 — Брамсовитѣ тържества въ Виена, 1922 — Моцартовитѣ тържества въ Залцбургъ, после е диригентъ на Филхармоничния оркестъръ въ Ню-Йоркъ, отъ 1925 — такъвъ на Симфоничния оркестъръ въ Портландъ. Х. има име на диригентъ — много добъръ тълкувателъ на Брамсовитѣ творения.

Хопе, Карлъ — Hoppe, Karl — църковенъ компонистъ, род. 11 апр. 1883 въ Росцинъ, ученикъ на Йозефъ Щайнъ и Викторъ Катала, билъ